

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16183/2023
24.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прља, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 24454/21 од 13.04.2023. године, у седници већа одржаној 24.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 24454/21 од 13.04.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 24454/21 од 13.04.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 24454/21 од 13.04.2023. године, одбијена је као неоснована, жалба тужиле и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 13325/21 од 30.06.2021. године, којим је одбачена тужба у овој правној ствари.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Тужбеним захтевом се тражи утврђење да је тужена правни следбеник ВВ у поступку рушења бесправно подигнутог магацина, као и у поступку легализације овог објекта у ... број ... у ... на кат.парцели ... КО

Правноснажним решењем, применом члана 294. у вези чл. 194. став 3. ЗПП тужба је одбачена, јер тужиља није доказала да је утврђење чињенице правног следбеништва тужене предвиђено законом или другим прописом.

Врховни суд је размотрио правне разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова и наводе изнете у ревизији, па је оценио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. У ревизији се указује на питања процесног права у поступку оцене дозвољености тужбе, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је применом члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. истог члана је прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 33. став 2. ЗПП је прописано да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.03.2021. године, у којој је као вредност предмета навеен износ од 4.001,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем

против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**